

[Eva Møller]

banklån, må slås med en meget stor rentebyrde.

Jeg skal med det samme sige til hr. Steen Folke, at hvis undervisningsministeren, hvad jeg ganske vist ikke rigtig tror efter de bemærkninger, der kom her til sidst, i morgen eller i overmorgen skulle fremsætte lovforslag om, at man vil afskaffe de statsgaranterede lån – det mener hr. Steen Folke jo der er flertal for – er vi altså ikke med i et flertal. Vi vil afskaffe en del af de statsgaranterede lån, men heller ikke mere end en del af dem.

Så vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange, at jeg i mit indlæg bemærkede, at vi i det konservative folkeparti var for stipendier i den første del af uddannelsen, indtil en stopprøve var bestået. Vi mener hermed at have sikret, at ingen ung af økonomiske grunde afholder sig fra at påbegynde en uddannelse. Der består nok en politisk uenighed mellem os på dette punkt, men det er den holdning, vi har i det konservative folkeparti.

Jeg har naturligvis, som fru Ebba Strange også sagde, bemærket, at der tales om en overgangsordning med hensyn til, hvornår man skal være uafhængig af forældreindtægten. Men jeg udtalte mig om princippet, og vi mener i det konservative folkeparti helt klart, at det er et forkert princip at modarbejde den naturlige samhørighed, der er mellem de 16–18-årige og deres forældre. Det er en af grundene til, at vi ikke generelt kan gå ind for den ordning, som siger, at enhver 16–18-årig skal have det beløb, der omtales i forslaget fra SF og VS.

Vi har ikke hermed sagt noget om, at vi mener, at ungdomsydelserne er helt problemfrie og administreres ganske udmærket. Vi vil da gerne se på problemerne i forbindelse med ungdomsydelserne med de forskellige beløb osv., men vi mener bare ikke, det hører til under den lov; det hører til et helt andet sted og skal formodentlig så behandles i socialudvalget.

Jeg skal også i forbindelse med dette sige, at vi i det konservative folkeparti mener, at den private opsparing bør øges; det har vi senest fremsat lovforslag nr. L 179 om. Vi tror på, at hvis man gør noget for at fremme opsparingen og tillige giver et incitament hertil, vil mange forældre være interesserede i at spare op til deres børns og unges uddannelse. Derved kunne vi måske også opnå, at

en del unge mellem 16 år og 18 år stadig uden at ligge forældrene til byrde kunne påbegynde en uddannelse.

Endelig skal jeg gøre en bemærkning til hr. Steen Folke. Jeg mener, vi engang har haft en fortid sammen i studenterrådet, og jeg troede egentlig, at det fra den tid kunne erindres, at jeg var matematiker, og at jeg derfor, når jeg benytter ordet »sikkert«, benytter det i betydningen sikkert, ikke »måske« eller »usikkert« eller noget som helst andet, men altså i den gode matematiske betydning om noget, at det er helt sikkert.

Til sidst skal jeg sige, at jeg ikke håber, den inflationsrate, hr. Steen Folke indirekte omtalte, er korrekt, da han sagde, det var rimeligt, at beløbet til de studerende var 40.000 kr og ikke 35.000 kr. om året, for det giver efter mine beregninger ved lidt hovedregning en inflationsrate på 14 pct. fra den 25. marts, hvor forslaget blev fremsat, til i dag, hvor vi har den 23. april, og helt så galt tror jeg trods alt ikke det er.

Halvgård (FP):

Fru Mimi Jakobsen forstod åbenbart mit indlæg, som om jeg ad økonomisk vej ville begrænse adgangen til de højere uddannelsesinstitutioner. Med andre ord, at det var den enkeltes økonomiske forhold, der skulle være afgørende for, hvorvidt man kunne studere. Det har fru Mimi Jakobsen helt misforstået. Jeg gav klart udtryk for, at de 19.000, som udgør den årlige totalramme til de højere uddannelser, er for høj og burde nedsættes til 3.000. Så er spørgsmålet, hvordan disse 3.000 skal klare sig økonomisk, og der er 4 muligheder. Den første mulighed er: ingen støtte overhovedet. Det havde man indtil ca. 1960; da måtte de studerende klare sig selv. Den anden mulighed er studieløn, den tredje statslån og den fjerde statsgaranterede banklån. Det er da rigtigt, som jeg også sagde i mit første indlæg, at hvis man stadig bibeholder totalrammen på de 19.000, vil vi ikke være med til en revision af SU, ud over at vi vil acceptere, at de statsgaranterede lån bliver erstattet af direkte statslån.

Så spurgte hr. Alfred Hansen, hvilken rentefod man så skulle anvende. Det afhænger i høj grad af, hvad samfundet har råd til. Jeg er ikke sikker på, at samfundet har råd til at kvitte noget i renten, så jeg tror, det bliver